

SANDHURST

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 5. szám, 2021. február 5.

Mondják, a rinocérosznak kissé lassú a reakcióideje. Ha történetesen parázsba tottyantja tomporát, vastag bőre, idegpályáinak komótos működése okán tetemes időnek kell eltelnie, amíg a fájdalomérzet a farkától a fejéig jutva, észbe kapva felüvölt. Ezt a rinocérosztempót fedezhetjük fel a Honvédelmi Minisztérium reakcióiban a miniszterelnöki csemete angliai katonai kiképzését illetően.

A független sajtó január 10-e körül kezdte firtatni a Sandhurst Királyi Katonai Akadémia frissen végzett magyar kadétjainak dolgát. A HM első reakcióiban koponyánként 35 millió forintra taksálta a 3 magyar érintett kiképzési költségét, nem kérdőjelezve meg, hogy állami ösztöndíjjal végeztek. A minisztérium higgadt kommunikációja és a KESMA-lapok kísérelő kórusa a delegálás feddhetetlen szakmaiságát, korlátlan nyitottságát hangsúlyozta, nem feledkezve meg az ellenzéki képviselők hazafiatlanságáról, amiért ők bezzeg nem irányítják tehetséges ivadékaikat a bárki számára megpályázható sandhursti kurzusra.

Miután a téma nem került le a politikai napirendről, a minisztérium úgy döntött, végére jár az ügynek; a zsoldkönyveket akkurátusan átforgatva megrökönyödéssel fedezte fel, hogy addigi, naiv feltételezésével szemben Orbán Gáspár nem is az általa nyújtott ösztöndíjjal vett részt a képzésben. (Hogy ki finanszírozta, azt a kormányzatra jellemző tapintattal nem firtatta.) Az első sokkból magukhoz térve, mindenesetre már január 28-án, alig két héttel az ügy kipattanása után, közhírré tették a nemtelen feltételezések átütő erejű cáfolatát.

Csak remélni tudom, hogy a vezérkar rövid távú hadműveleti terveiben villámháború nem szerepel.